

Zastupuji Ježíše

Mikaela Wilkinsová

(Podle skutečné události)

David seděl v přední řadě kaple a pohupoval nohou. Byl nervózní. Právě opustil Primárky a stal se jáhnem. Starší chlapci se chystali Davidovi a dalším 11letým chlapcům ukázat, jak roznášet svátost.

Davidův autismus mu někdy ztěžoval snahu naučit se něčemu novému. Odchod z Primárek pro něj byl těžký. A roznášení svátosti mu nyní nahánělo hrůzu. Co když udělá chybu, a všichni se mu budou smát?

Jacob, jeden ze starších chlapců, se posadil vedle Davida. „Jsme rádi, že jsi tu s námi,“ řekl

Jacob. A plácl si s Davidem. „Půjde ti to skvěle.“

David se usmál. To mu pomohlo cítit se trochu lépe.

Další mladí muži ukázali 11letým, co mají dělat. Ukázali jim, kam mají jít a ve kterých řadách mají roznášet. Nacvičovali, jak procházet uličkami v kapli. Ukázali chlapcům, jak držet podnosy se svátostí.

„Mami, podívej!“ zvolal David po návratu domů. Držel ruku před sebou. „Takto držím podnos. Opatrně, takhle. Protože zastupuji Ježíše a chci dávat najevo úctu.“

Mladí muži s Davidem a dalšími

chlapci nacvičovali o nedělích po shromáždění a na akcích během týdne. Procházeli si, kudy mají chodit. David cvičil, jak držet podnos.

Brzy nastal den, kdy měl poprvé roznášet svátost.

„Jaké pocity z toho máš?“ zeptal se tatínek.

„Stále jsem nervózní,“ odpověděl David.

„Promluvme si o tom, co jsi udělal v rámci přípravy,“ řekl tatínek.

„Jako rodina jsme četli verše z písem o kněžství,“ zmínil David. „Být nositelem kněžství znamená, že zastupuji Ježíše. Ostříhal jsem si nehty, abych měl hezké ruce. A hodně jsem nacvičoval!“

„Přijde mi, že jsi dobře připravený,“ prohlásil tatínek.

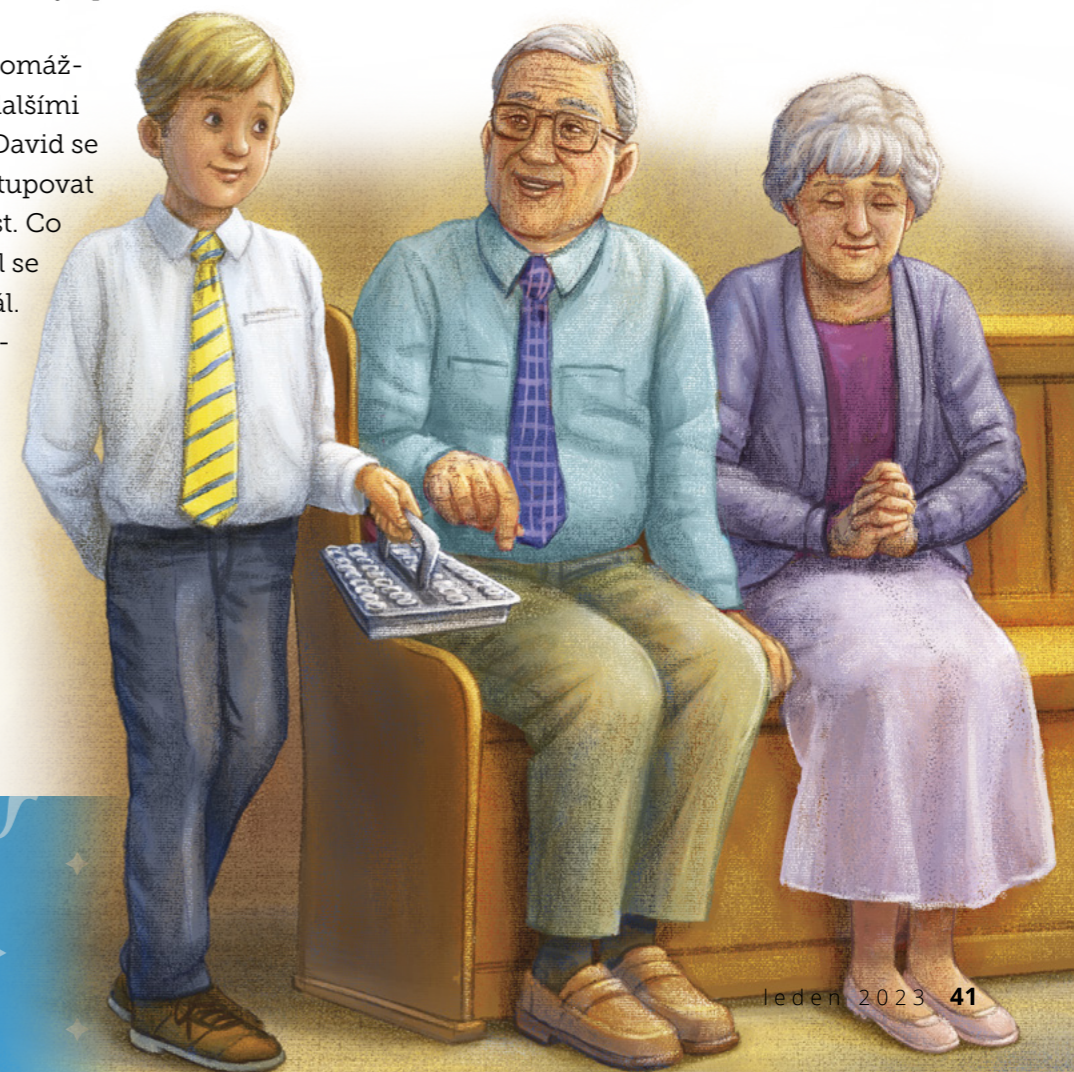
David se po příchodu na shromáždění posadil do přední řady s dalšími jáhny. Jacob si sedl vedle něj. David se zamyslel nad tím, jak bude zastupovat Ježíše, až bude roznášet svátost. Co když i tak něco pokazí? Podíval se na Jacoba a ten se na něj usmál. David mu úsměv oplatil a zhluboka se nadechl.

Když nastal čas roznést svátost, Jacob pomohl Davidovi podávat podnos v několika

prvních řadách. David byl rád, že má někoho po svém boku.

David se při roznášení svátosti díval na lidi. Mnoho z nich sedělo a mělo uctivě skloněnou hlavou. Někteří vypadali zamyšleně. David pociťoval pokoj. Zastupoval Ježíše. Byl vděčný, že může druhým pomáhat myslet na Ježíše Krista. ●

Příběh se odehrál v USA.

ILUSTRACE: DONALD WU